

UZASADNIENIE

W dniu 28 kwietnia 2023r. D. S. (1) działający przez pełnomocnika procesowego, będącego radcą prawnym wniósł do tut. Sądu pozew przeciwko M. S. (1) o podwyższenie od pozwanego na rzecz powoda alimentów z kwoty po 450 zł miesięcznie do kwoty po 1400 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk powoda wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda podniósł, że od ostatniego wyrokowania w przedmiocie alimentów zwiększyły się potrzeby powoda oraz wzrosły koszty jego utrzymania, na skutek czego zasądzona dotychczas kwota alimentów nie jest wystarczająca do zaspokojenia tych potrzeb.

W odpowiedzi na pozew datowanej na dzień 19 czerwca 2023r. pozwany M. S. (1) działający przez pełnomocnika procesowego, będącego radcą prawnym wniósł oddalenie powództwa ponad kwotę alimentów 850 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego podniósł, iż żądanie alimentów w kwocie 1400 zł miesięcznie jest niewspółmierne wobec możliwości majątkowych pozwanego i potrzeb uprawnionego. Od chwili ostatniego orzekania o alimentach diametralnie zmieniła się sytuacja życiowa pozwanego. Pozwany mieszka w L. u swojej partnerki, której przekazuje kwotę 1000 zł miesięcznie tytułem partycypacji w kosztach utrzymania mieszkania. Dodatkowo z zarobków pozwanego są finansowane codzienne jego potrzeby. Lwią część wynagrodzenia pozwany przeznacza na utrzymanie lokalu mieszkalnego oraz swoje potrzeby. Jego wydatki wynoszą co najmniej 3500 zł miesięcznie. Wskazano, że powód nie udowodnił ponoszonych przez siebie wydatków. Pozwany kwestionuje wskazane przez powoda koszty utrzymania zarówno co do zasadny jak i wysokości.

Na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2023r. powód oświadczył, że zgodziłby się na zasądzenie alimentów w kwocie 1200-1300 zł miesięcznie.

Pozwany oświadczył, że wyraża zgodę na podwyższenie alimentów do kwoty po 1000 zł miesięcznie.

Sąd ustalił co następuje:

D. S. (1) ur. (...) w K. pochodzi ze związku małżeńskiego M. S. (1) i I. S. (1). Prócz powoda, z małżeństwa S. pochodzi starsza siostra powoda – J. S. ur. (...)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 7 grudnia 2016r. wydanym w sprawie III RC 306/16 zasądzono od pozwanego na rzecz wówczas małoletniego powoda alimenty w kwocie po 450 zł miesięcznie, płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk matki powoda I. S. (1) wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. W przedmiotowym orzeczeniu zasądzono również od pozwanego na rzecz córki J. S. alimenty w kwocie po 750 zł miesięcznie.

(dowód: w aktach III RC 306/16 – odpisy aktów urodzenia k. 9,39, wyrok SR w Kaliszu z dn. 7/12/2016r. k. 214 z uzasadnieniem na k. 220-221)

W trakcie ostatniej sprawy alimentacyjnej powód miał 14 lat i uczęszczał do Gimnazjum w K.. Mieszkał wraz z matką i jej rodzicami w budynku w miejscowości K. przy pl. (...). Matka powoda ponosiła częściowe koszty utrzymania mieszkania tj. energię elektryczną w kwocie 140-150 zł, wodę i ścieki ok. 100 zł, gaz ok. 50 zł, Internet ok. 90 zł, wywóz śmieci 14 zł. Na miesięcznie koszty utrzymania powoda składały się wydatki na – żywność w kwocie 350 zł, odzież i obuwie ok. 80 zł, środki czystości ok. 70 zł, wydatki związane ze szkołą ok. 40 zł, kieszonkowe i rozrywka ok. 50 zł, lekarstwa i witaminy ok. 50 zł. Wyjazdy wakacyjne powoda stanowiły wydatek ok. 1500 zł rocznie.

I. S. (1) miała 43 lata, z wykształcenia technik ekonomista. Matka powoda była zatrudniona w kancelarii komorniczej za miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 1850 zł brutto.

(dowód: w aktach III RC 306/16 – odpisy aktów urodzenia k. 9,39, wyrok SR w Kaliszu z dn. 7/12/2016r. k. 214 z uzasadnieniem na k. 220-221, zeznania I. S. z dn. 13/09/2016r. k. 130-131, zaświadczenie k. 118, rachunki k. 188-208)

Pozwany M. S. (1) miał wówczas 44 lata, z zawodu mechanik samochodowy. W/w mieszkał sam w wynajętym lokalu na terenie K., na którego koszty utrzymania składały się – czynsz w kwocie 550 zł, opłata eksploatacyjna 330 zł + opłaty za media. Na swoje miesięczne koszty utrzymania przeznaczał – ok. 70 zł na zakup odzieży i obuwia, ok. 50 zł środków czystości, wyżywienie ok. 300 zł.

Pozwany był zatrudniony w firmie (...) Sp. z o.o. w Ś. za średnim miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 3400 zł netto (wraz z dodatkiem za rozłąkę). W dniach przepracowanych w delegacji pozwanemu przysługiwał dodatek w kwocie 20 zł. W/w spłacał kredyt zaciągnięty na zakup wyposażenia do mieszkania w ratach po 215 zł miesięcznie oraz kredyt zaciągnięty na sfinansowanie kursu języka angielskiego powoda w miesięcznych ratach po 152 zł. Do listopada 2016r. posiadał samochód osobowy marki S. (...), który zezłomował. Pozwany ponosił koszty dojazdów do miejsc wykonywania pracy w wysokości 200 zł miesięcznie.

Pozwany wyprowadził się od rodziny w maju 2016r. W/w pozostawali w trakcie separacji faktycznej. Nie toczyła się pomiędzy nimi sprawa o separację ani rozwód.

(dowód: w aktach III RC 306/16 – odpisy aktów urodzenia k. 9,39, wyrok SR w Kaliszu z dn. 7/12/2016r. k. 214 z uzasadnieniem na k. 220-221, zaświadczenie k. 62,157,170-171, umowa najmu k. 63, rachunki k. 65-66, zeznania pozwanego z dn. 23/11/2016r. k. 210, zeznania pozwanego z dn. 13/09/2016r. k. 130-131)

Obecnie powód ma 20 lat i od 1 października 2022r. jest (...) Politechniki (...) na kierunku elektronika i telekomunikacja. Studia realizuje w trybie stacjonarnym, zajęcia odbywają się od poniedziałku do piątku. Planowany termin ich ukończenia to 31 marca 2026r. W/w osiąga dobre wyniki w nauce.

Powód mieszka wraz ze swoją siostrą i jej partnerem w wynajętym mieszkaniu we W. przy ul. (...) o pow. 33,5m². W/w w dokłada się do kosztów utrzymania lokalu w kwocie po 800 zł miesięcznie. Czynsz wynajmu wynosi 1750 zł, czynsz administracyjny 567,86 zł. Dodatkowo do kosztów utrzymania lokalu należy doliczyć koszty energii elektrycznej oraz gazu.

Na miesięczne koszty utrzymania powoda składają się wydatki na – wyżywienie w kwocie ok. 800 zł, środki czystości ok. 120 zł, odzież i obuwiu ok. 200 -250 zł, telefon i Internet 100 zł, zakup zeszytów ok. 42 zł, zakup materiałów do nauki ok. 50 zł, przejazdy komunikacją miejską 55 zł. W/w uczęszcza do lekarza kardiologa z powodu stwierdzonej arytmii. Siostra powoda w ramach swojego zatrudnienia wykupiła bratu ubezpieczenie L., które kosztuje 87 zł miesięcznie. Na leki powód przeznacza ok. 40 zł na 3 miesiące.

W wakacje 2022r. powód był nad morzem. Wyjazd kosztował ok. 1000 zł. W sierpniu br. był z kolegami w U.. Matka dała mu na ten cel 500 zł. Do wyjazdu dołożyli się również dziadkowie powoda.

W 2021r. babcia powoda kupiła mu samochód marki M. (...) rocznik 2007, który stanowi współwłasność powoda i jego babci. Powód przejeżdża do domu rodzinnego średnio co 2-3 tygodnie. Na paliwo przeznacza ok. 300 zł miesięcznie w związku z dojazdami do domu rodzinnego. Matka powoda ponosi koszty związane z ewentualnymi naprawami samochodu syna, przeglądu, ubezpieczeniem (OC 600 zł rocznie). Po W. powód porusza się komunikacją miejską.

Matka powoda I. J. (1) (uprzednio S.) ma 50 lat. Jest zatrudniona w Kancelarii (...) w K. za miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 2715,48 zł netto. W 2022r. w/w osiągnęła dochód w wysokości 32 520 zł. W/w w dalszym ciągu mieszka w K. wraz z rodzicami w należącej do nich nieruchomości. Opłaca energię elektryczną w kwocie 200 zł na 2 miesiące. Jest finansowo wspierana przez swoich rodziców w miarę ich możliwości.

(dowód: zaświadczenie k. 10, faktury VAT/paragony k. 11-31, umowa najmu k. 32-34, zalecenia k. 55, zaświadczenie k. 56,57, zeznanie podatkowe k. 59, zeznania D. S. z dn. 21/08/2023r. k. 60 czas od 00:04:32 do 00:41:14, zeznania

świadka I. J. z dn. 09/10/2023r. k. 73-74 czas od 00:00:00 do 00:40:33, zeznania D. S. z dn. 9/10/2023r. k. 74 czas od 00:40:53 do 00:46:48)

Pozwany M. S. (1) ma 51 lat, jest osobą zdrową. Jest zatrudniony w firmie (...) Sp. z o.o. w Ś. na stanowisku monter instalacji sanitarnych za średnim miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie ok. 4428,18 zł netto. Obecnie pracę świadczy w Ś.. Pozwany pracując w delegacji ma zapewnione zakwaterowanie, dodatek za rozłąkę w kwocie 45 zł za każdy dzień pracy, bony żywieniowe na posiłki profilaktyczne w wysokości 25 zł za każdy dzień pracy oraz prywatną opiekę medyczną w grupie L.. Firma pozwanego nie przewiduje dofinansowania do dojazdów. W 2022r. pozwany osiągnął dochód w wysokości 57 985,83 zł.

Pozwany pozostaje w nieformalnym związku z R. K.. Pozwany przez około 10 dni w miesiącu (w weekendy) mieszka wraz z partnerką i jej córką P. K. w L., w należącym do partnerki mieszkaniu. Koszty utrzymania mieszkania R. K. wynoszą ok. 615 zł miesięcznie (czynsz 500 zł miesięcznie, energia elektryczna 160 zł na 2 miesiące, gaz 70 zł na 2 miesiące). Pozwany przekazuje R. K. co miesiąc ok. 1200-1300 zł miesięcznie, na koszty utrzymania lokalu, wyżywienie i środki czystości/kosmetyki. Na zakup odzieży i obuwia pozwany przeznaczają ok. 150 zł miesięcznie, wyżywienie w trakcie delegacji ok. 1000 zł, benzyna ok. 1500 zł.

R. K. ma 42 lata, pracuje w sklepie rzeźniczym w K. za minimalnym wynagrodzeniem za pracę tj. 2784 zł netto miesięcznie. Jej córka P. K. ma 19 lat i nigdzie nie pracuje, ani się nie uczy. Planuje ona podjąć naukę w liceum zaocznym. Nie ma żadnych swoich dochodów, gdyż utraciła prawo do renty rodzinnej.

W wakacje pozwany był wraz z partnerką i jej córką nad morzem na tydzień. Za wyjazd zapłacili ok. 2500 zł. Pozwany użytkuje samochód marki M. (...) rocznik 2010, który jest własnością jego brata. W/w ponosi koszty utrzymania tego samochodu.

Pozwany nie utrzymuje kontaktów z synem od około 3-4 lat. Alimenty na rzecz dziecka są egzekwowane komorniczo. Nic dziecku nie kupuje.

(dowód: zaświadczenie k. 52, zeznanie podatkowe k. 53, pismo ZUS k. 58, zeznania M. S. z dn. 21/08/2023r. k. 60v-61 czas od 00:42:17 do 00:58:04, zaświadczenie k. 65, zeznania M. S. z dn. 09/10/2023r. k. 74 czas od 00:48:18 do 01:00:54)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane powyżej dowody. Sąd dał wiarę zeznaniom powoda, pozwanego oraz świadka I. S. (1) w zakresie ujętym w stanie faktycznym.

Sąd nie dał wiary pozwanemu, że nie jest on w stanie łożyć alimentów na rzecz uczącego się syna w kwocie większej niż po 850 zł miesięcznie. Pozwany osiąga miesięczny dochód w kwocie ok. 4428,18 zł netto. Pracując w delegacji nie ponosi żadnych kosztów związanych z zakwaterowaniem, ma przyznane bony żywieniowe w kwocie 25 zł dziennie, dodatek za rozłąkę w kwocie 45 zł za każdy dzień pracy oraz prywatną opiekę medyczną. W/w nie ma prócz syna nikogo więcej na swoim utrzymaniu. Nie bez znaczenia jest również, że nie utrzymuje on z dzieckiem żadnych kontaktów, a prócz alimentów, które są komorniczo egzekwowane, nie ponosi żadnych dodatkowych kosztów, nie kupuje żadnych prezentów synowi, ani upominków. Pozwany nie jest zobowiązany do ponoszenia jakichkolwiek kosztów utrzymania swojej partnerki R. K., która pracuje zawodowo ani jej córki P. K., która jest osobą dorosłą, nie uczącą się, nie pracującą. Pozwany przez jedynie 10 dni w miesiącu przebywa w miejscu zamieszkania swojej partnerki. Zdaniem Sądu przekazywana przez niego na rzecz partnerki kwota 1200-1300 zł miesięcznie na koszty utrzymania lokalu, które całościowo oscylują w wysokości 615 zł miesięcznie (w lokalu na stałe mieszka partnerka pozwanego i jej dorosła córka) oraz na zakup swojego wyżywienia i środków czystości/kosmetyków (na okres pobytu 10 dniowego) jest zbyt wygórowana i pozwany tak naprawdę partycypuje również w kosztach utrzymania partnerki i jej dziecka. Przyjmując, że w lokalu mieszkają na stałe trzy osoby dorosłe, partycypacja każdej z tych osób w kosztach utrzymania lokalu wynosi po 205 zł miesięcznie. Pozostała kwota tj. ok. 1000 – 1100 zł miesięcznie przeznaczana na samo wyżywienie przez okres 10 dni i zakup środków czystości/ kosmetyków jest zbyt wygórowana. Pozwany ma zatem możliwość partycypowania

w kosztach utrzymania syna D. na wyższym niż deklarowanym poziomie. Powinien on wygospodarować kwotę 1200 zł miesięcznie w swoim budżecie domowym na rzecz syna bez szkody dla utrzymania swojej osoby.

Sąd zważył co następuje:

Obowiązek alimentacyjny jest jednym z podstawowych obowiązków ciążyących na obojgu rodzicach względem ich wspólnego dziecka.

Zgodnie z art. 133 § 1 KRiO (Dz.U. 1964 Nr 9, poz. 59 z późniejszymi zmianami) rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania.

Zgodnie z art. 135 § 1 KRiO zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Współzależność między usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego a zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Istotną okolicznością w świetle wyżej powołanego przepisu art. 133 § 1 KRO jest to, czy dziecko jest w stanie utrzymać się samodzielnie oraz czy osiągnięte przez nie dochody pokrywają jego usprawiedliwione potrzeby. Nie ma znaczenia okoliczność, że dziecko ukończyło osiemnaście lat życia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 1999r. w sprawie o sygn. akt III CKN 278/98).

Zgodnie z art. 138 krio można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w razie zmiany stosunków, przy czym o zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej zaś strony możliwości zarobkowe strony zobowiązanej do alimentacji (art. 135 § 1 krio).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do podwyższenia alimentów od M. S. (1) na rzecz pełnoletniego, uczącego się syna D. S. (1) z kwoty po 450 zł miesięcznie do kwoty po 1200 zł miesięcznie. Koszty utrzymania powoda od ostatniego wyrokowania w przedmiocie alimentów na jego rzecz uległy wzrostowi. D. S. (1) podczas ostatniej sprawy alimentacyjnej miał 14 lat, był uczniem gimnazjum, mieszkał wraz z matką i dziadkami w nieruchomości należącej do dziadków. Obecnie powód ma 20 lat, jest (...) Politechniki (...), mieszka wraz z siostrą J. S. i partnerem siostry w wynajętym mieszkaniu we W.. Powód nie ma możliwości podjęcia pracy zarobkowej by pozyskać środki na swoje utrzymanie, gdyż realizuje studia w trybie stacjonarnym. Wzrosły również koszty ponoszone na podstawowe wydatki powoda takie jak wyżywienie, odzież czy środki czystości.

W ocenie Sądu średni miesięczny koszt utrzymania powoda wynosi łącznie około 2400 zł. Zdaniem Sądu ojciec powinien przyczyniać się do połowy kosztów utrzymania syna tj. w kwocie po 1200 zł miesięcznie. Jego możliwości majątkowe i zarobkowe pozwalają mu na partycypowanie w kosztach utrzymania powoda na wskazanym przez Sąd poziomie. Pozwany osiąga stały dochód w postaci wynagrodzenia za pracę w kwocie ok. 4428,18 zł netto miesięcznie, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu prócz syna. Nie jest on w żadnym sposób zobowiązany do partycypowania kosztów utrzymania swojej partnerki czy też jej dorosłego dziecka. Należy również wskazać, że pozwany poza zasądzoną kwotą alimentów (które są egzekwowane komorniczo) w żaden inny sposób nie przyczynia się do kosztów utrzymania syna D.. Nie wręcza on dziecku żadnych dodatkowych pieniędzy, nie kupuje prezentów, nie utrzymuje z nim żadnych kontaktów. Zważyć należy również, że wielokrotnie Sąd Najwyższy wskazywał, że trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich z obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Rodzice obowiązani są dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.03.2000 r., I CKN 1538/99, Legalis nr 56351).

Pozostałe koszty utrzymania powoda powinna ponosić jego matka. Nie jest zasadnym aby to matkę powoda obciążyć większymi kosztami utrzymania syna, gdyż to na niej spoczywa cały ciężar wychowania dziecka i opieki nad nim. Powód średnio co 2-3 tygodnie zjeżdża do domu rodzinnego na weekend. To na matce powoda spoczywają obowiązki

pokrywania dodatkowych kosztów utrzymania syna. Pozwany nie utrzymuje bowiem zsynem żadnych kontaktów od około 3-4 lat. Nie ponosi żadnych dodatkowych kosztów związanych z synem D..

W tych okolicznościach Sąd na podstawie wyżej powołanych przepisów orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku podwyższając obowiązek alimentacyjny pozwanego względem syna D., poczynając od dnia 1 maja br.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo o podwyższenie alimentów jak w punkcie 2 sentencji wyroku, jako zbyt wygórowane.

Orzeczenie o rygorze natychmiastowej wykonalności zawarte w punkcie 3 sentencji wyroku oparto na treści art. 333 § 1 kpc.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2005 Nr 167, poz. 1398 ze zm.) Sąd zasądził od M. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 500 zł tytułem opłaty, od której powód był zwolniony z mocy ustawy o czym w punkcie 4 wyroku.

D. S. (1) był reprezentowany przez pełnomocnika procesowego, będącego radcą prawnym. Wygrał sprawę w 79% (domagał się podwyższenia alimentów o kwotę 950 zł, natomiast Sąd podwyższył alimenty o kwotę 750 zł) zatem Sąd w oparciu o przepis art. 100 kpc w zw. z § 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1935) orzekł jak w punkcie 5 sentencji wyroku, ustalając wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powoda adekwatnie do stopnia, w jakim wygrał on sprawę.

O kosztach jak w punkcie 6 sentencji wyroku orzeczono w oparciu o przepis art. 102 kpc biorąc pod uwagę sytuację życiową i majątkową powoda. Powód jest studentem studiów stacjonarnych, nie ma możliwości podjęcia pracy i nie osiąga własnych dochodów.